

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tilvebringelsen af Heste til Bornholms Væbning.

Modet hævet Kl. 4³/₄.

Etoghalvtredstindstyvende Møde.

Onsdagen den 17de Januar Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg under Gaars Dato erholdt tilhøje sendt til Landsthinget det herfra oversendte „Forslag til Lov angaaende en Ordning af Landsbypræsternes Lønning og Oprettelsen af en kirkelig Pension- og Hjælpefond“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved eneste Behandling i det andet Thing, navnlig med den Forandring i Titelen, at det nu er kommet til at hedde: „Forslag til Lov om Præsternes Lønning m. m.“ Lovforslaget i sin nuværende Stikelse vil blive tilfattet det Udvalg, der har været nedsat angaaende denne Sag, for at dette kan forberede den forestaaende eneste Behandling af Sagen.

Paa Dagsordenen er:

Fortsættelse af 2den Behandling af „Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Raadigheden over Fæstebøndergods.“

Forhandlingen er herved aabnet. Jeg skal give Ordet til den høitærede Justitsminister.

Justitsministeren: Det er kun for en personlig Bemærkning, jeg har udbedet mig Ordet af den høitærede Formand, en personlig Bemærkning ligeoverfor den høitærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Estrup). Selv om jeg havde haft Leilighed til at være tilstede under de Forhandlinger, der i disse tre

Dage ere førte, hvilket var mig særdeles vanskeligt i Fredags, tildels umuligt i Mandags og aldeles umuligt igaar, saa vilde jeg dog ikke have følt mig opfordret til at procedere det Spørgsmaal, som jeg i sidste Samling fandt mig foranlediget til at præcisere. Forøvrigt veed jeg ikke, om jeg under andre Omstændigheder vilde anse det fornødent at udtale mig ligeoverfor det ærede Medlems Uttringer; men da jeg ikke har haft Leilighed til at høre dem, og da Tidenden endnu ikke meddeler dem, saa er det en Selvfølge, at jeg ikke under denne Forhandling kan gjøre det. Jeg tvivler forøvrigt paa, at jeg vilde anse det fornødent, navnlig tror jeg ikke, det vil være nødvendigt efter Alt, hvad der under disse Forhandlinger er udtalt fra mange ærede Medlemmers Side; men skulde jeg imod Formodning finde det passende, saa antager jeg, at der ved Sagens 3de Behandling vil blive givet Leilighed dertil.

Estrup: Da den høitærede Ordfører sidst havde Ordet, rettede han en saadan Mængde, ja, jeg kunde vel sige: en saadan overvældende Mængde af Bemærkninger særlig til mig, at det vel er undskyldeligt, at jeg, da jeg fik Ordet umiddelbart efter, at den ærede Ordfører havde sat sig, forglemte at svare paa en enkelt af dem. Den enkelte Bemærkning, som jeg herved særlig sigter til, var ikke nogen Bemærkning, der angik Sagen, men en Bemærkning, der angik mig personlig. Jeg beklager imidlertid saa meget mere, at jeg, overvældet af det fulde, glatte Læg, som den ærede Ordfører havde rettet imod mig, forglemte at optage den paagjældende Bemærkning til Besvarelse, som det dog netop var denne Bemærkning, der havde foranlediget mig til at begjære Ordet, allerede medens Ordføreren talte. Den omtalte Bemærkning af den ærede Ordfører gik ud fra, at han meget beklagede, at jeg ikke havde kunnet eller villet være Medlem af det i denne Sag nedsatte Udvalg i indeværende Samling. Den ærede Ordfører var saa høflig dertil at føie, at han med Glæde mindedes de — saaledes lod det i det Mindste den Gang for mig — behagelige Timer, som han havde tilbragt sammen med mig i det nævnte Udvalg.